

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/219/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114217403
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1114217403.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a JUDr. Ivony Hrčekovej, v právnej veci žalobcu Mesto Levice, Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, práv. zast. LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 35 846 909, proti žalovanému AMAZING CO., Capital City, Independence Avenue, P.O.BOX 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, registračné číslo: 056603, práv. zast. Mgr. Róbertom Kučerom, advokátom, Veľká Okružná 39, Žilina, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č.k. 34Cb/137/2014-1203 zo dňa 21.2.2017 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č.k. 34Cb/137/2014-1203 zo dňa 21.2.2017 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave so sídlom Gorkého 9, 816 03 Bratislava, v právnej veci žalobcu AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue P.O.Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, reg. č. 056603 proti žalovanému Mesto Levice, so sídlom: Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, o zaplatenie 35.366,91 EUR s úrokom z omeškania, 97.599,54 EUR zmluvnej pokuty, 399.377,60 EUR s úrokom z omeškania, 286.952,80 EUR zmluvnej pokuty, 81 434,71 EUR s úrokom z omeškania, 42.793,94 EUR zmluvnej pokuty, 25.675,50 EUR s úrokom z omeškania, 13.492,48 EUR zmluvnej pokuty, vedenej pod sp. zn. Rsp M-19/2009, zo dňa 7.6.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2011, zrušil podľa § 40 ods. 1, písm. h) Zákona o rozhodcovskom konaní platného a účinného do 31.12.2014 a vec vrátil Rozhodcovskému súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave na ďalšie konanie. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že prejednal vec v rozsahu predložených listinných dôkazov žalobcom a žalovaným a nimi tvrdených rozhodujúcich skutočností počas konania a z ktorých žalobca vyvodzoval opodstatnenosť žalobného návrhu. Týmito skutkovými tvrdeniami vymedzil žalobca predmet konania, v intenciách ktorého dôvodnosť návrhu súd posúdil. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či bola podaná žaloba na zrušenie Rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1, písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 vo vzťahu k dôvodu uvedenom v ustanovení § 228 ods. 1, písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby včas, a to v súlade s ustanovením § 41 ods. 2, ZRK platného a účinného do 31.12.2014 a dospel k záveru, že v danom prípade, bola zachovaná subjektívna 30-dňová lehota, stanovená v ustanovení § 41 ods. 2, ZRK, podľa

ktorej jej začiatok začne plynúť v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť. Žaloba bola žalobcom doručená na súd dňa 16.6.2014 a Rozhodcovský rozsudok sp. zn. Rsp M-19/2009 bol vydaný Rozhodcovským súdom zo dňa 7.6.2011, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2011, t.j. v deň kedy bol Rozhodcovský rozsudok doručený žalobcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalovanému). Súd mal za to, že žalobca sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy najskôr nasledujúci deň po dni vyhotovenia znaleckého posudku - ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028, vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, teda najskôr dňa 16.5.2014, pričom koniec 30 - dňovej lehoty na podanie žaloby pripadol na deň 14.6.2014, čo bolo v sobotu. Podľa ustanovenia § 122 ods. 3, Občianskeho zákonníka, ak prípadne posledný deň lehoty na sobotu, nedeľu, alebo sviatok, je posledným dňom najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. v tomto prípade to bol pondelok dňa 16.6.2014, a teda subjektívna lehota stanovená v ustanovení § 41 ods. 2, ZRK platného a účinného do 31.12.2014 vo vzťahu k dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 v spojení s ustanovením § 228 ods. 1, písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby bola zo strany žalobcu zachovaná.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že zo strany žalobcu bola zachovaná aj objektívna trojročná lehota stanovená v ustanovení § 41 ods. 2, ZRK, ktorá plynula odo dňa, keď ho mohol žalobca po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov od doručenia Rozhodcovského rozsudku, a to z dôvodu, že žalobca podal na súd návrh (žalobu) o zrušenie Rozhodcovského rozsudku dňa 16.6.2014 podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1, písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby a Rozhodcovský rozsudok sp.zn. Rsp M-19/2009, vydaný Rozhodcovským súdom zo dňa 7.6.2011, mu bol doručený dňa 6.7.2011, pričom žaloba žalobcom bola podaná dňa 16.6.2014 a koniec objektívnej trojročnej lehoty pripadol na deň 6.7.2014. Súd posudzoval začiatok plynutia lehoty podľa ustanovenia § 41 ods. 2, ZRK. Súd konštatoval, že po začatí konania došlo k legislatívnym zmenám právnych predpisov, a to k novele zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, platného a účinného do 31.12.2014 („ZRK“), zákonom č. 336/2014 Z.z. účinným od 1.1.2015 a k zrušeniu OSP, ktorý bol nahradený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom („CSP“). Žalovaný podal na súd žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku ešte za platnosti a účinnosti ZRK do 31.12.2014 a za platnosti a účinnosti OSP. Podľa prechodných ustanovení zákona ZRK je v ustanovení - § 54b ods. 1 ZRK uvedené, že „Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.“ Citované ustanovenie § 54b ods. 1, ZRK však nerozlišuje medzi rozhodcovským a súdnym konaním a podľa prechodných ustanovení CSP sa použijú ustanovenia tohto zákona aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona t.j. do 16.7.2016. Podľa názoru doc. JUDr. X. O., R., S..J., sa ustanovenie § 54b ods. 1, ZRK prioritne aplikuje na rozhodcovské konanie a na súdne konania iba vo vzťahu k otázkam konania ako takého, teda na procesné otázky, nie na samotné dôvody žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Je v súlade s princípom účinkov procesných úkonov ako komplementárneho princípu k princípu okamžitej aplikability novej procesnej normy, aby ostali účinky žalobcom uplatneného dôvodu žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovení § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení s § 228 ods. 1, písm. b) OSP platných a účinných v čase podania žaloby zachované, a to bez ohľadu na to, že takýto dôvod bol neskoršou právnou úpravou vypustený. Žalobca by nemal byť sankcionovaný zmenou právnej úpravy. Ustanovenie § 54b ods. 1, ZRK sa teda neaplikuje na otázky, od ktorých závisí výsledok konania pred súdom vo veci samej, t.j. na dôvody žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku.

4. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca si uplatnil dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku v súlade s vtedy platnými a účinnými zákonmi, a to ZRK a OSP, a aj keď sa novelou ZRK, a to zákonom č. 336/2014 Z.z. účinnom od 1.1.2015 zmenili dôvody na podanie žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, a to tak, že dôvod obnovy konania bol vypustený. Súd mal za to, že je ako dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku prípustný nielen dôkaz, ktorým je znalecký posudok z trestného konania, ale aj dôkaz uplatnený dňa 23.11.2015, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia. Účinky procesného úkonu, ktorým bol uplatnený žalobný dôvod - obnova konania počas platnosti a účinnosti príslušnej právnej úpravy umožňujúcej uplatniť takýto dôvod (hoci neskôr došlo k jej zmene), totiž ostávajú zachované aj po zmene príslušného procesného predpisu, a to v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov.

5. V ďalšom sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či sa v danom prípade v tomto konaní jedná o litispendenciu, t.j. prekážku prv začatého konania a ktorú namietal žalovaný, a to z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I, už prebieha súdne konanie pod sp. zn. 33Cb/80/2011 o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, ktoré je prerušené do právoplatného skončenia tohto konania. Žalovaný tvrdil, že v konaní sú rovnakí účastníci (žalobca - Mesto Levice, žalovaný a žalovaný - obchodná spoločnosť AMAZING CO.), rovnaký predmet konania (návrh na zrušenie Rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 7.6.2011 Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave sp. zn. Rsp M-19/2009) a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo, nakoľko žalobca sa domáha zrušenia Rozhodcovského rozsudku aj podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1, písm. b) OSP z dôvodu, pre ktorý možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, keďže možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to s poukazom na konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 60 Cb/124/2011 ako v neskôr začatom konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/137/2014. Súd dospel k záveru, že nakoľko ide o rozdielne skutkové okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli známe v čase pôvodného konania, nejde o litispendenciu, nakoľko žalobca sa žalobou, o ktorej sa koná v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/80/2011, domáha zrušenia Rozhodcovského rozsudku z dôvodu námietky zaujatosti rozhodcu podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. f) ZRK, z dôvodu porušenia zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. g) ZRK, z dôvodu neplatnosti Dodatku č. 1 (vyslovenej aj rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60 Cb/124/2011-554 zo dňa 5.8.2015) a podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. h) ZRK s uvedením potenciálnych skutočností, ktoré v prípade ak nastanú, budú predstavovať dôvod obnovy konania. V tomto konaní si žalobca uplatnil dôvody na zrušenie Rozhodcovského rozsudku vyplývajúce z iných skutkových okolností, ktorými sú možnosť vykonať dôkaz, ktorý nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní, a ktorý môže pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pričom týmto dôkazom je znalecký posudok z trestného konania vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava číslo ČES: PPZ -KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014.

6. Podľa názoru súdu, že aj keď vyslovil odvolací súd v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cob/293/2014-804 zo dňa 19.2.2015 názor, že nie je možné pre prekážku litispendencie (i keď čiastočnú) viesť samostatne konanie sp.zn. 33Cb/80/2011 a konanie sp. zn. 34Cb/137/2014 na Okresnom súde Bratislava I a v záujme hospodárnosti preto prichádza do úvahy spojenie vecí na spoločné konanie, uvedený názor sa týkal odloženia vykonateľnosti rozhodnutia, o ktorej už bolo rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/80/2011. Súd veci nespojil veci do jedného konania vzhľadom na to, že každá vec bola pridelená inému sudcovi, a to s poukazom na právo účastníka zakotvenom v čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, a to prejednanie a rozhodnutie veci zákonným sudcom, ktorému bola vec pridelená náhodným výberom. Súd podotýkal, že konanie vedené pod sp. zn. 33Cb/80/2011 je prerušené do právoplatného rozhodnutia vo veci v tomto konaní. Súd sa zaoberal dôvodom na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení ustanovením § 228 ods. 1, písm. b) OSP a z rozhodcovského spisu sp. zn. Rsp M-19/2009, ako aj z originálu registratúrneho denníka mesta Levice - „Mestský úrad v Leviciach, rok 2009 druhý zväzok č. 6622-13298“, mal preukázané, že faktúry - č. 28-09-/2005 zo dňa 28.9.2005 a č. 30-09/2005 zo dňa 30.9.2005, ktoré boli vystavené obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s.r.o., na základe ktorých žalovaný (v rozhodcovskom konaní ako žalobca), si ako postupník pohľadávok z nich vyplývajúcich uplatnil v rozhodcovskom konaní svoje peňažné nároky, neboli žalobcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalovanému), nikdy doručené, ako aj to, že v rozhodcovskom konaní nebolo preukázané, či prezentačné dátumové pečiatky na faktúrach boli pravé a ďalej, že nebol vykonaný vierohodný dôkaz znaleckým posudkom na preukázanie týchto skutočností, aj keď žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný) uvedené namietal, ako aj to, že žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný) v čase prejednávania veci na Rozhodcovskom súde nedisponoval originálmi, ani prvokópiami sporných materiálov, ktoré mali mať k dispozícii iba znalci, u ktorých si znalecké posudky dal vypracovať žalovaný ako zadávateľ a tieto neboli založené do spisu Rozhodcovskému súdu a boli predložené len na nahliadnutie (vidimáciu). Až Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava, ktorý vypracoval znalecký posudok číslo ČES: PPZ - KEU - BA-EXP-2014/7028, na základe podnetu orgánu činného v trestnom konaní, ktorý prvýkrát porovnal sporné materiály obsahujúce odtlačky prezenčných pečiatok Mesta Levice s porovnávacími materiálmi poskytnutými Mestom Levice obsahujúcimi odtlačky pravých prezenčných pečiatok Mesta Levice. Súd prvej inštancie na základe uvedeného, dospel k záveru, že žalobca v rozhodcovskom konaní bez svojej viny nemohol predložiť ako dôkaz v rozhodcovskom konaní, ktorý môže privodiť preňho

priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to znalecký posudok číslo ČES: PPZ - KEU - BA-EXP-2014/7028, zo dňa 15.5.2014, ktorým bolo preukázané, že sporné odtlačky pečiatok sa nezhodujú s ukázkami pravých pečiatok a to spôsobom vyhotovenia, rozlohou obvodovej kontúry a polohou jednotlivých komponentov, pričom tento dôkaz vyplynul z trestného konania. Súd pri posudzovaní tejto skutočnosti vychádzal z vykonaného dokazovania v rozhodcovskom konaní, nakoľko žalobca (ako žalovaný v rozhodcovskom konaní), si splnil svoju povinnosť, keď označil všetky skutkovo relevantné okolnosti na preukázanie svojich tvrdení. Rozhodcovský súd však uvedené skutočnosti nepokladal za rozhodujúce a k ich dokazovaniu nepriročil, keďže sa uspokojil s listinami (predloženými v inom konaní žalovaným ako dôkaz) osvedčujúcimi v tom čase opak.

7. Súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že v súčasnosti je vedené trestné súdne konanie na obvineného N. Ž. bývalého konateľa zaniknutej obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s.r.o., IČO: 36 402 711, vymazanej z Obchodného registra dňa 8.1.2010, ktorá svoje pohľadávky zo zmluvného vzťahu voči žalobcovi postúpila žalovanému. Z uvedeného vyplýva, že skutkový podklad Rozhodcovského rozsudku mohol byť dosiahnutý trestným činom, čo vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia voči osobe N. Ž. vydané vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013. Trestný čin, z ktorého je N. Ž. obvinený, spočíva v tom, že jednotlivé peňažné nároky s úspechom uplatnené v rozhodcovskom konaní boli údajne najprv uplatnené u žalobcu doručením faktúr do podateľne žalobcu, pričom k takému doručeniu však v skutočnosti nikdy nemalo dôjsť, čím sa obvinený mal dopustiť trestného činu podvodu, keď odtlačky pečiatok kancelárie prvého kontaktu Mesta Levice na údajne doručených listinách mali byť sfalšované. Súd bol toho názoru, že žalobca si uplatnil dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku v súlade s vtedy platnými a účinnými zákonmi, a to ZRK a OSP a aj keď sa novelou ZRK zmenili dôvody na podanie žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, a to tak, že dôvod obnovy konania bol vypustený. Súd dospel k záveru, že na základe uvedeného je daný dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Účinky procesného úkonu, ktorým bol uplatnený žalobný dôvod - obnova konania počas platnosti a účinnosti príslušnej právnej úpravy umožňujúcej uplatniť takýto dôvod (hoci neskôr došlo k jej zmene), totiž ostávajú zachované aj po zmene príslušného procesného predpisu, a to v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov tak, ako ho charakterizoval doc. JUDr. J. Š., PhD., vo svojom článku týkajúcom sa reformy občianskeho procesného práva uverejnenom v časopise Bulletin Slovenskej advokácie 3/2015.

8. Súd prvej inštancie na základe posúdenia lehoty na uplatnenie dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1, písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 vo vzťahu k dôvodu uvedenom v ustanovení § 228 ods. 1, písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby, a to, že žaloba bola podaná žalobcom včas, v súlade s ustanovením § 41 ods. 2, ZRK platného a účinného do 31.12.2014, sa ďalej nezaoberal dôvodom na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení s § 228 ods. 1, písm. e) OSP pre rozpor s rozhodnutiami SDEÚ a ktorý je podľa žalobcu nezlučiteľný s právom EÚ - smernicou Rady 93/37/ EHS o koordinácii postupov verejného obstarávania prác a v rozpore so zásadou transparentnosti, zásadou hospodárnosti a efektívnosti, zásadou nediskriminácie a rovnosti zaobchádzania, ako aj zásadou zachovania hospodárskej súťaže, a to vzhľadom na to, že skúmanie uvedeného, by už nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci z hľadiska posúdenia oprávnenosti tohto dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Súd zamietol dôkazy navrhnuté žalovaným, a to výsluch Ing. L. S., k podkladom Znaleckého posudku č. 7/2010, vypracovaného znalcom Mgr. R. J. R., k podkladom Znaleckého posudku č. PPZ-16154/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 12.1.2011 vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru a výsluch Ing. D. Y., primátora Mesta Veľký Krtíš, k podkladom Znaleckého posudku č. 16/2015, vypracovaného znalcom Mgr. R. J. R., nakoľko predmetom konania o zrušenie Rozhodcovského rozsudku nie je preukazovanie hmotnoprávných skutočností týkajúcich sa veci, o ktorej rozhodoval Rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní, ale iba skúmanie zákonných dôvodov taxatívne uvedených v ZRK, oprávňujúcich zrušenie Rozhodcovského rozsudku v prípade, ak je splnený niektorý z týchto dôvodov a nie preskúmanie vecnej správnosti Rozhodcovského rozsudku.

9. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, podľa ktorého rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože na počítanie lehôt podľa zák. č. 244/2002 Z.z. („ZRK“) aplikoval súd hmotnoprávnu normu, a to Občiansky zákonník, a to napriek tomu, že ZRK je jednoznačne právnym predpisom procesnej povahy. Zákomom č. 336/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa ZRK došlo s účinnosťou od 1.1.2015 k zmene ZRK, podľa ktorej nie je možné požadovať zrušenie rozhodcovského

rozsudku z dôvodov, pre ktoré by bola v konaní pred všeobecným súdom na mieste obnova konania. Podľa § 54b ods. 1, ZRK platného a účinného od 1.1.2015 ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1.1.2015. Podľa čl. 16 ods. 1, C.s.p. súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi a podľa § 217 ods. 1, C.s.p. je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Vzhľadom k uvedenému, keďže v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné podľa platného a účinného právneho predpisu žiadať o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu, pre ktorý možno žiadať o obnovu konania, nemohol súd prvej inštancie vyhovieť žalobe a zrušiť rozhodcovský rozsudok za aplikácie neúčinnnej (neplatnej) právnej úpravy. Žalovaný zdôraznil, že uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013 z 29.6.2015 predložil žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie až dňa 23.11.2015, t.j. po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vzhľadom k čomu je vylúčené, aby súd mohol zrušiť rozhodcovský rozsudok za aplikácie ust. § 40 ods. 1, písm. h) ZRK z dôvodu existencie dôkazu, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ktorý môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

10. Rovnako nesprávne je konštatovanie súdu, podľa ktorého v súčasnosti vedeného trestného konania na obvineného N. Ž., bývalého konateľa NEFRETITI, s.r.o. a z uznesenia o vznesení obvinenia voči osobe N. Ž. vyplýva, že skutkový podklad rozhodcovského rozsudku mohol byť dosiahnutý trestným činom. Do dnešného dňa nebolo vydané rozhodnutie, ktorým by bolo právoplatne rozhodnuté príslušným súdom, že došlo k spáchaniu trestného činu. Taktiež žalobca v skôr začatom konaní sp.zn. 33Cb/80/2011 produkuje rovnaké skutkové okolnosti a tvrdenia (o vedení trestného konania, o sfaľovaní pečiatok, o nedoručení faktúr, o nevykonaní dôkazu znaleckým posudkom v rozhodcovskom konaní), ako v konaní začatom neskôr sp.zn. 34Cb/137/2014, pričom v skôr začatom konaní ním tvrdené skutočnosti preukazuje aj znaleckým posudkom č. 1/2012 z 6.8.2012 vyhotoveným PhDr. G. E.X. až po právoplatnom skončení rozhodcovského konania a túto právne kvalifikuje ako porušenie zásady rovnosti účastníkov konania ako dôvodu, pre ktorý žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok, pričom v neskôr začatom konaní sp.zn. 34Cb/137/2014 ním tvrdené skutočnosti preukazuje znaleckým posudkom ČES:P-KFU-BA-EXP_2014/7028 z 15.5.2014 vyhotoveným v trestnom konaní na základe uznesenia PPZ NAKA z 7.5.2014 až po právoplatnom skončení rozhodcovského konania, a túto právne kvalifikuje ako existenciu dôkazu. Je teda zrejmé, že v skôr začatom konaní a v neskôr začatom konaní vystupujú tí istí účastníci, koná sa o tom istom predmete a v oboch konaniach ide o rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo, s jediným rozdielom, že v skôr začatom konaní žalobca právne kvalifikuje popísaný skutkový stav ako porušenie zásady rovnosti účastníkov konania a v neskôr začatom konaní ako možnosť vykonať dôkaz, ktorý sa nemohol vykonať v pôvodnom konaní.

11. Žalovaný poukázal na nerešpektovanie právneho názoru odvolacieho súdu v rozhodnutí č.k. 2Cob/435/2012-841 a č.k. 8Cob/293/2014-804. Taktiež názor súdu v odseku 33 rozsudku je v hrubom rozpore s podstatou konania vo veciach žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Inštitút zrušenia rozhodcovského rozsudku nepredstavuje riadny ani mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodcovskému rozsudku. Jeho zmyslom je prenesenie prejednávania a rozhodnutia určitého druhu sporov zo súdov na rozhodcov a z dôvodov, pre ktoré môže byť rozhodcovský rozsudok zrušený, možno vyvodit', že úmyslom zákonodarcu bolo vylúčiť súdne preskúmanie vecnej správnosti rozhodcovského rozsudku, t.j. správnosti skutkových zistení a právneho posúdenia veci. Súd pristúpil k práve opačnému postupu, a to k preukazovaniu hmotnoprávných skutočností, o ktorých rozhodoval rozhodcovský súd a k preskúmvaniu vecnej správnosti rozhodcovského rozsudku. Rovnako súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na podklade originálu registratúrneho denníka žalobcu. Súd neporovnával vidimáciou fotokópiu časti registratúrneho denníka žalobcu, ktorý by mal osvedčovať doručenie konkrétnych listín ku dňu 30.3.2009, nemohol súd dospieť k záveru, podľa ktorého z originálu registratúrneho denníka žalobcu vyplýva, že faktúry vystavené spoločnosťou NEFERTITI, s.r.o. neboli žalobcovi doručené. Súd opakovaný návrh žalovaného na vykonanie dôkazu pripojením originálu registratúrneho denníka žalobcu na pojednávaní 21.2.2017 zamietol, avšak v odôvodnení nevysvetlil prečo. Taktiež súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keď označil všetky skutkovo relevantné okolnosti na preukázanie svojich tvrdení, avšak rozhodcovský súd uvedené skutočnosti nepokladal za rozhodujúce a k ich dokazovaniu nepristúpil, pričom zo znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 bolo preukázané, že sporné odtlačky pečiatok sa nezhodujú s ukázkami pravých pečiatok. Aj napriek opakovanému namietaniu žalovaného, že žalobca v rozhodcovskom konaní nenavrhol dôkaz znaleckým posudkom na preukázanie ním tvrdených skutočností, súd dospel k záverom, že žalovaný si splnil svoju povinnosť. Znalecký posudok ČES: PPZ-

KEU-BA-EXP-2014/7028 nie je dôkazom, ktorý by mohol privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže z jeho záverov nevyplýva, že by došlo k falšovaniu pečiatok na faktúrach spoločnosti NEFERTITI, s.r.o.. Navyše sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal ani s dôkazom predloženým žalovaným, a to znal. posudkom č. 16/2015 z 19.11.2015.

12. Žalovaný v odvolaní poukázal na skutočnosť, že strany spory si dojednali rozhodcovskú doložku a vylúčili všetky dispozitívne ustanovenia zákona, ktoré možno zmluvne vylúčiť. Na základe uvedeného si strany sporu vylúčili možnosť žalobou podanou na príslušnom súde domáhať sa zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, ak sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa § 228 až 235 O.s.p. V zmysle uvedeného žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd zastaví konanie z dôvodu litispendencie, príp. zamietne žalobu.

13. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého je žalovaného názor o tom, že vyhlásenie rozsudku nebolo možné podľa platného a účinného právneho predpisu, nesprávny, nakoľko ustanovenie § 217 ods. 1, C.s.p. sa vzťahuje na skutkový základ rozsudku, t.j. stav skutkových zistení súdu a určite ho nie je možné aplikovať na procesnú otázku, ktorou je prípustnosť dôvodu podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Je teda úplne zrejmé, že súd mohol vyhovieť žalobe z dôvodov v nej uvedených, a to napriek zmene aplikovateľných procesných predpisov, ku ktorej došlo v priebehu konania, a ktorá takéto dôvody pre podanie žaloby neprípúšťa. Hoci súd pripustil ako dôkaz na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj uznesenie o vznesení obvinenia, žalobca poukázal na to, že rozhodujúcim dôkazom predstavujúcim dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku je znalecký posudok vypracovaný Kriminálnym a expertíznym ústavom PZ Bratislava číslo: ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014, ktorý bol žalobcom uplatnený v zákonnej lehote troch rokov, a ktorý môže pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie nevyslovil záver o tom a nekonštatoval, že k spáchaniu trestného činu došlo a skutkový podklad rozhodcovského rozsudku bol dosiahnutý trestným činom, ale použitím podmieňovacieho slovesného spôsobu vyjadril potenciálnu skutočnosť (možnosť), že k trestnému činu a dosiahnutiu skutkového podkladu rozhodcovského rozsudku trestným činom mohlo dôjsť. V žiadnom prípade tak zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k popretiu zásady prezumpcie neviny a už vôbec nie k inej vade konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

14. Žalovaný sa ďalej v odvolaní rozsiahlou argumentáciou snaží poukázať na to, že žalobca v skôr začatom konaní sp. zn. 33Cb/80/2011 produkuje rovnaké skutkové okolnosti a tvrdenia, ako v konaní začatom neskôr sp. zn. 34 Cb/137/2014. Žalobca je toho názoru, že k prekážke skôr začatého konania (litispendencii) nedošlo, a to z dôvodu, že hoci v predmetných konaniach vystupujú tí istí účastníci a tieto konania majú rovnaký predmet, nie je naplnený znak totožnosti skutkových okolností. Ak čo i len jeden zo znakov prekážky skôr začatého konania nie je splnený, nejde o tú istú vec (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 77/2009). Žalobca svoj názor odôvodňuje tým, že znalecký posudok uplatnený v tomto súdnom konaní ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku uplatnil žalobou v tomto konaní skôr, ako ho uplatnil aj v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/80/2011 podaním zo dňa 13.6.2014, ktorým rozšíril žalobu. V konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/80/2011 však žalobca tento dôvod vzápätí podaním zo dňa 14.7.2014 zobral späť. Späťvzatie zmeny návrhu na začatie konania je pritom úkonom v dispozícii žalobcu ako účastníka konania, pričom žalobca takýto úkon urobil skôr, ako krajský súd rozhodol uznesením č. k. 2Cob/435/2012-841 zo dňa 21.8.2014, uznesením č. k. 8Cob/293/2014-804 zo dňa 19.2.2015 a skôr, ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom v tomto konaní.

15. K preskúmaniu rozhodcovského rozsudku súdom žalobca ďalej uvádza, že súd prvej inštancie sám poukázal na viacerých miestach v odôvodnení rozsudku na to, že predmetom preskúmania v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku je splnenie zákonných dôvodov taxatívne uvedených v zákone o rozhodcovskom konaní oprávňujúcich zrušenie rozhodcovského rozsudku a nie preskúmanie vecnej správnosti rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie sa v rámci týchto medzí zaoberal preskúmaním naplnenia dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku uplatneného žalobcom, pričom nevyhnutnou súčasťou preskúmania žalobcom uplatneného dôvodu bolo aj posúdenie, či je dôkaz spôsobilý privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu súd musel vyhodnotiť aj z pohľadu skutkovej a dôkaznej situácie, či dôkaz, ktorý nebolo možné vykonať v pôvodnom rozhodcovskom konaní má potenciál priaznivo ovplyvniť výsledok konania z pohľadu žalobcu.

V opačnom prípade by bolo rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, keďže by dostatočne jasne a zrozumiteľne neobsahovalo úvahy, akými sa súd riadil pri vyhodnocovaní danosti dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie jasnými a zrejmyými myšlienkovými úvahami dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie uvedené vo výroku rozsudku a tak naplnil zákonné požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k vadám, ktoré by naplnili niektorý z odvolacích dôvodov uvádzaných žalovaným.

16. Žalobca k tvrdeniam žalovaného o nenavrnutí dôkazov v rozhodcovskom konaní uviedol, že preukázania pravosti, resp. sfaľšovania prezenčných pečiatok na dotknutých listinách sa v rozhodcovskom konaní domáhal, čo je zrejme aj z jeho vyjadrenia k žalobe z 30.11.2009, ako aj zo zápisnice o ústnom konaní z 23.6.2010, a teda žalovaného argumenty uvádzané v odvolaní nie sú pravdivé. K obnove konania žalobca uviedol, že existencia dôkazu v čase pôvodného konania je podmienkou v prípade uplatnenia dôvodu podľa § 228 ods. 1, písm. a) O.s.p. a nie v prípade uplatnenia dôvodu podľa § 228 ods. 1, písm. b) O.s.p., ktorý bol žalobcom v konaní uplatnený. Keďže rozhodcovský súd sa uspokojil s viditeľnosťou listín, na ktorých sa nachádzali pečiatky, ktorých sfaľšovanie žalobca namietal, pričom zároveň žalobca nedisponoval originálmi ani prvokópiami predmetných listín, nemal objektívne možnosť vykonať dôkaz - znalecký posudok na preukázanie nepravosti odťahov pečiatok na sporných materiáloch. K rozhodcovskej doložke uviedol, že nedošlo k vylúčeniu možnosti domáhať sa žalobou na príslušnom všeobecnom súde zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku dohodou žalobcu a právneho predchodcu žalovaného, keďže zmluva neupravuje a nerieši procesnoprávne aspekty zmluvného vzťahu. V prípade, ak by zmluvné strany mali v úmysle vylúčiť na ich zmluvný vzťah aplikáciu § 40 ods. 1, písm. h) ZRK, ako to bolo v čase podpisu zmluvy umožnené ust. § 42 ZRK, museli by takúto skutočnosť explicitne uviesť v rozhodcovskej doložke. V zmysle uvedeného žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

17. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu a trval na tom, že na počítanie lehôt podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní aplikoval súd prvej inštancie hmotnoprávnu normu a súd prvej inštancie nemohol vyhovieť žalobe a zrušiť rozhodcovský rozsudok za aplikácie neúčinnnej (neplatnej) právnej úpravy. Žalovaný ďalej trval na tom, že dôkaz - uznesenie o vznesení obvinenia CVS: PPZ-1141/NKA-FP- ZA-2013 zo dňa 29.6.2015 predložil žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie až dňa 23.11.2015, t.j. po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. K trestnému konaniu uviedol, že tvrdenia súdu o tom, že skutkový podklad rozhodcovského rozsudku mohol byť dosiahnutý trestným činom, čo vyplýval z unesenia o vznesení obvinenia voči osobe N. Ž., popierajú jednu zo základných zásad práva, ktorou je ústavná zásada prezumpcie nevinu. Žalovaný nesúhlasil s argumentáciou žalobcu ohľadne litispendencie a skutočnosť, že sa v danej veci jedná o prekážku skôr začatého konania, konštatoval už Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v uznesení č.k. 8Cob/293/2014-804 zo dňa 19.2.2015 (str. 9 uznesenia), ktorým zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

18. Žalovaný nesúhlasil s argumentáciou žalobcu a trval na tom, že súd prvej inštancie pristúpil k preukazovaniu hmotnoprávnych skutočností, o ktorých rozhodoval rozhodcovský súd a k preskúmvaniu vecnej správnosti rozhodcovského rozsudku, keď súd prvej inštancie z dôkazov vykonaných v rozhodcovskom konaní dospel k úplne iným (opačným) skutkovým zisteniam, ktoré sú v rozpore so zisteniami rozhodcovského súdu, ktorý považoval obranu žalobcu (v rozhodcovskom konaní žalovaného) spočívajúcu v nedoručení faktúr, výziev a postúpení z dôvodu sfaľšovania pečiatok, za irelevantnú, čo je v hrubom rozpore s podstatou konania vo veciach žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žalobca si ďalej nesplnil povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť a nezadal vyhotovenie znaleckého posudku už v priebehu rozhodcovského konania, ako uviedol sám žalobca na pojednávaní dňa 20.8.2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I č.k. 33Cb/80/2011. Vo vyjadrení ďalej poukázal na ustálenú judikatúru a súdnu prax Ústavného súdu SR, ktorý vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil, že pri dôvode obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p. dôkazy museli existovať už v pôvodnom konaní.

19. Na vyjadrenie žalovaného žalobca svojou duplikou k včasnosti podania žaloby uviedol, že zotrváva na svojom právnom názore, že odvolací dôvod nie je možné aplikovať na posúdenie procesných otázok. Sám žalovaný nakoniec takémuto chápaniu a výkladu dáva za pravdu, keď vo vyjadrení s poukazom na komentár ASPI uviedol, že nesprávne právne posúdenie veci je mylná aplikácia právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť. Je zrejme, že ide o aplikáciu právnej normy na vec samu (skutkový stav) a takýto dôvod nemožno extenzívne

vykladať v tom smere, že pod neho spadá aj právne posúdenie procesných otázok. Posúdenie včasnosti podania žaloby je nepochybne procesnou otázkou a žalobca zotrváva na svojom názore, že na takéto posúdenie sa aplikuje všeobecný predpis o konaní pred súdmi. Po aplikácii tohto procesného predpisu (t.j. Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v čase podania žaloby) je potrebné dôjsť k záveru, že posúdenie včasnosti podania žaloby súdom je bez akýchkoľvek pochybností správne, keďže je to lehota a nie doba a to lehota procesná a nie hmotnoprávna.

20. Žalobca opätovne poukázal na to, že rozhodujúcim dôkazom predstavujúcim dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku bol znalecký posudok vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava číslo: ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014, ktorý bol žalobcom uplatnený v zákonnej lehote troch rokov, a ktorý môže pre žalobcu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Predmetný znalecký posudok preukázal, že pečiatky boli sfaľšované a bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bude nejaká osoba odsúdená, je zrejmé, že skutkový stav zistený rozhodcovským súdom nie je správny a je tu nový dôkaz, ktorý je potrebné posúdiť v ďalšom konaní pred rozhodcovským súdom, ak bude rozhodcovský rozsudok zrušený. K trestnému konaniu uviedol, že súd neoznačil osobu, proti ktorej sa vedie trestné konanie za páchatela, iba uviedol, že skutkový podklad rozhodcovského rozsudku mohol byť dosiahnutý trestným činom. Zároveň toto svoje konštatovanie nikde žiadnym spôsobom nezverejnil. K porušeniu ústavnej zásady prezumpcie neviny by došlo, pokiaľ by na verejnosti bola obvinená osoba označená za páchatela trestného činu bez právoplatného rozhodnutia súdu obsahujúceho výrok o vine tejto osoby. Takýto právny názor zastáva judikatúra a rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva.

21. K podmienke obnovy konania žalobca poukázal na rozdiel medzi dôkazmi podľa § 228 ods. 1, písm. a) a b) OSP. Navyše stačí, ak sa javí pravdepodobné, že tieto dôkazy môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie pre dotknutého účastníka konania. Takáto objektívna prekážka, pre ktorú nemohol byť vykonaný dôkaz v rozhodcovskom konaní bola daná tým, že rozhodcovský súd žiadosti o vykonanie znaleckého posudku nevyhovel a uspokojil sa len s vidimáciou originálov predmetných faktúr, na ktorých sa nachádzali odtlačky, ktorých pravosť žalobca namietal. Po vidimácii boli originály predmetných faktúr vrátené žalovanému. Žalobca (a ani iný subjekt - znalec) tak nemal k dispozícii originál ani kvalitnú prvokópiu, aby mohol dať znalecký posudok vyhotoviť; jediným subjektom disponujúcim prvokópiou, ktorý mal možnosť vyhotoviť znalecký posudok bol Kriminalistický a expertízný ústav PZ Bratislava. Z tohto dôvodu samotný dôkaz (znalecký posudok) v čase pôvodného rozhodcovského konania nemohol existovať.

22. Žalovaný k duplike žalobcu uviedol, že nakoľko žalobca v rozhodcovskom konaní sp. zn. Rsp M-19/2009 nenavrhol ustanovenie znalca, vyhotovenie znaleckého posudku rozhodcovským súdom ustanoveným znalcom a vykonanie dôkazu znaleckým posudkom vyhotoveným rozhodcovským súdom ustanoveným znalcom, ani nepožiadal Rozhodcovský súd Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, aby na základe ZRK uložil žalovanému povinnosť predložiť znalcovi originály listín nevyhnutných na účely znaleckého skúmania, nemôže znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014 predstavovať dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol žalobca predložiť v rozhodcovskom konaní, zakladajúci prípustnosť obnovy konania v zmysle podľa § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1, písm. b) OSP, ako konštatoval v rozsudku súd prvej inštancie, nakoľko dôkaz znaleckým posudkom rozhodcovským súdom ustanoveným znalcom vo vzťahu k skutočnostiam zisťovaným znaleckým posudkom ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014 mohol byť žalobcom navrhnutý a vykonaný už počas rozhodcovského konania, pričom žalobcom navrhnutý počas rozhodcovského konania nebol iba v dôsledku procesnej pasivity žalobcu, a rozhodcovským súdom nebol vykonaný vzhľadom na absenciu relevantného procesného návrhu zo strany žalobcu. Žalobca navyše taktiež mohol na základe ust. § 26 ods. 4, ZRK požiadať rozhodcovský súd pri predložení originálov sporných faktúr žalovaným na ich vidimáciu rozhodcovskému súdu o vyhotovenie fotokópií týchto listín rozhodcovským súdom a ich založenie do spisu vedeného rozhodcovským súdom, resp. aj poskytnutie vyhotovených fotokópií žalobcovi na účely znaleckého skúmania žalobcom osloveným znalcom (pokiaľ by takýto zámer mal a artikuloval), čomu zodpovedala zákonná a procesná povinnosť žalovaného takejto požiadavke vyhovieť a splniť zákonom uloženú povinnosť. Tento postup napokon Rozhodcovský súd SOPK v Bratislave v predmetnom konaní aj použil na pojednávaní konanom dňa 5.5.2011.

23. Žalobca v rámci rozhodcovského konania navyše vecne nenapadol a nespochybnil závery znaleckého posudku predloženého žalovaným PPZ-16154/KEÚ-BA-EXP-2010 zo dňa 12.1.2011, ani nenavrhol kontrolné znalecké dokazovanie, vzhľadom na čo tento dôkaz žalobcom nebol vecne rozporovaný a závery z neho vyplývajúce (a skutočnosti preukázané vykonaním tohto dôkazu) boli akceptované oboma účastníkmi rozhodcovského konania. Pokiaľ teda žalobca počas rozhodcovského konania vecne (t.j. vznesením relevantných formálnych a materiálnych výhrad k znaleckému posudku a jeho spracovaniu) nerozporoval predmetný znalecký posudok (jeho závery a skutočnosti z neho vyplývajúce a preukázané jeho vykonaním), a teda zo svojej viny neuplatnil túto skutočnosť (vecné rozporovanie záverov znaleckého posudku predloženého žalovaným PPZ-16154/KEÚ-BA-EXP-2010 zo dňa 12.1.2011), je v zmysle ustálenej judikatúry vylúčený na účely obnovy konania aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať (t.j. s uplatňovaním znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014). Znalecký posudok ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014 nemôže predstavovať dôvod prípustnosti zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1, písm. h) ZRK v spojení s ust. § 228 ods. 1, písm. a) OSP, ako ani písm. b), nakoľko v čase rozhodcovského konania sp. zn. Rsp M-19/2009 neexistoval.

24. Žalobca na vyjadrenie žalovaného poukázal na to, že znalecký posudok, ktorý ma odôvodňovať zrušenie rozhodcovského rozsudku, sa nemusí vysporiadať so žiadnym predchádzajúcim znaleckým posudkom a jeho závermi, nakoľko žalovaný predložil tri znalecké posudky ním zaobstarané v civilnom (rozhodcovskom) konaní a uvedená povinnosť sa týka iba trestného konania, v ktorom bol predmetný znalecký posudok vyhotovený, ako to bolo uvedené aj v judikáte R11/1987 citovanom žalovaným vo vyjadrení. Žalovaným predložené znalecké posudky vrátane posudku vypracovanom Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru č. PPZ-16154/KEU- BA-EXP-2010 zo dňa 12.1.2011 (o ktorom sa žalovaný domnieva, že je s jeho závermi bol žalobcom predložený znalecký posudok povinný sa vysporiadať) nielenže neboli predložené v trestnom konaní, ale v konaní pred rozhodcovským súdom mali právnu povahu dôkazu listinou. Nie je pravdou, že by žalobca v rozhodcovskom konaní nenavrhol vykonanie znaleckého dokazovania, samotný žalovaný vo vyjadrení cituje vyjadrenie žalobcu k žalobe zo dňa 30.11.2009, ktorým sa tento domáhal vykonania dokazovania ohľadom preskúmania pečiatky; túto skutočnosť potvrdzuje aj zápisnica z ústneho konania pred rozhodcovským súdom zo dňa 23.6.2010. V rozhodcovskom konaní žalovaný ako dôkaz predložil tri znalecké posudky, ktoré dal vyhotoviť a ktoré predstavovali v uvedenom konaní dôkaz listinou; podľa procesných predpisov účinných v tom čase nemohlo ísť o znalecké posudky, keďže ich vyhotovenie nenariadil rozhodcovský súd. Zároveň žiaden z uvedených znaleckých posudkov predložených žalovaným neobsahoval v prílohe originály ani prvokópie listín predstavujúcich sporné a porovnávacie materiály; z druhokópií (resp. následných kópií) nebolo možné vyhotoviť znalecké posudky - žalobca za týmto účelom oslovil znalcov, avšak títo odmietli vykonať znalecké skúmanie neoriginálnych listín (resp. iných ako prvokópie), keďže výsledky takéhoto skúmania by boli po mnohonásobnom zväčšení písma a grafických znakov nepresné a nespoľahlivé. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že žalovaný za účelom vyhotovenia znaleckých posudkov poskytol znalcom porovnávaný materiál sám z vlastných zdrojov, pričom porovnávaný materiál mal byť listinami pochádzajúcimi od žalobcu; žalovaný ani v jednom prípade nepožiadaval žalobcu o poskytnutie originálov alebo kvalitných prvokópií listín za účelom vyhotovenia znaleckých posudkov. Z uvedeného dôvodu je potrebné považovať všetky znalecké posudky predložené žalovaným v rozhodcovskom konaní za nedôveryhodné. Rozhodcovský súd sa uspokojil s vidimáciou listín, na ktorých sa nachádzali sporné odtlačky pečiatok a nepovažoval za potrebné originály založiť do spisu alebo z nich vyhotoviť prvokópie a to aj napriek tomu, že žalobca to preukázateľne a nesporne navrhoval. Rozhodcovský súd vykonanie dôkazu navrhovaného žalobcom nepovažoval za potrebné, keďže jeho argumenty, ktoré mali byť znaleckým skúmaním preukázané t.j. sfalšovanie odtlačkov prezenčných pečiatok žalobcu na faktúrach a výzvach, považoval za účelové. Žalobca si teda v predmetnom rozhodcovskom konaní splnil svoju procesnú povinnosť tvrdenia a povinnosť označiť dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, avšak nemal objektívne možnosť predložiť dôkaz (znalecký posudok) a vykonať znalecké dokazovanie, keďže nedisponoval originálmi ani kvalitnými prvokópiami listín obsahujúcimi sporné odtlačky pečiatok, ktoré boli potrebné na znalecké skúmanie. Znalecké skúmanie bolo možné prvýkrát vykonať až v trestnom konaní, nakoľko Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru disponoval prvokópiami sporných listín z predchádzajúceho znaleckého skúmania.

25. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219

ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 12.11.2018. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného i s vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

26. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 40 ods. 1, písm. h/, zák. č. 244/2002 Z. z. účinnom od 1.7.2009 do 31.12.2014, sa môže účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona.

Podľa § 228 ods. 1, písm. a/, zák. č. 99/1963 Zb. účinnom do 1.7.2016 môže účastník napadnúť právoplatný rozsudok návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

27. Odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a reflektujúc dôvody odvolania uvádza na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Žalovaný neuvádza žiadne skutočnosti a nepredkladá žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali iný skutkový stav, než ten, ktorý uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal krajský súd za preukázané, že okresný súd poskytol dostatočný výpočet všetkých relevantných skutočností, ktorými sa zaoberal, a ktoré v dostatočnom rozsahu vyhodnotil a svoje závery riadne a presvedčivo zdôvodnil.

28. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca žalobu podal včas z dôvodu, ktorý bol v čase jej podania dňa 16.6.2014 prípustný podľa vtedajších platných a účinných právnych predpisov. Podat' žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu, pre ktorý možno žiadať obnovu konania nebolo možné od 1.1.2015 a zároveň ani už podanú žalobu rozšíriť o takýto dôvod. Žalobca však uplatnil zákonom prípustný dôvod v už začatom konaní včas; zároveň nové procesné inštitúty je možné uplatniť v už začatých konaniach. Keďže žalobca uplatnil dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku včas, v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov, právne účinky žaloby podanej za účinnosti skoršej procesnej úpravy sa zachovávajú a žaloba vyvoláva procesnoprávne následky do budúcnosti, a to aj vtedy, ak novšia procesná úprava už s takýmto následkom nepočíta. Zároveň predmetná novela zákona o rozhodcovskom konaní účinná od 1.1.2015 a ňou zavedené intertemporálne ustanovenie § 54b ods. 1, ZRK sa aplikuje iba vo vzťahu k otázkam konania ako takého, teda na procesné otázky a nie na samotné dôvody žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd mohol vyhovieť žalobe z dôvodov v nej uvedených, ktoré boli uplatnené včas a v súlade so zákonnou úpravou v tom čase, a to napriek zmene aplikovateľných procesných predpisov, ku ktorej došlo v priebehu konania a ktorá takéto dôvody pre podanie žaloby nepripúšťa.

29. K žalovaného odvolacej námietke litispendencie súd uvádza, že k prekážke skôr začatého konania nedošlo, hoci v konaniach sp.zn. 33Cb/80/2011 (skôr začaté konanie) a sp. zn. 34Cb/137/2014 (neskôr začaté konanie) vystupujú tí istí účastníci a tieto majú rovnaký predmet, nie je však naplnená totožnosť skutkových okolností. Znalecký posudok uplatnený v tomto súdnom konaní ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku uplatnil žalobca žalobou v tomto konaní skôr, ako ho uplatnil aj v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/80/2011 podaním zo dňa 13.6.2014, ktorým rozšíril žalobu. V konaní vedenom pod sp. zn. 33Cb/80/2011 však žalobca tento dôvod vzápätí podaním zo dňa 14.7.2014 zobral späť. Späťvzatie zmeny návrhu na začatie konania je pritom úkonom v dispozícii žalobcu ako účastníka konania, pričom žalobca takýto úkon urobil skôr, ako krajský súd rozhodol uznesením č. k. 2Cob/435/2012-841 zo dňa 21.8.2014, uznesením č. k. 8Cob/293/2014-804 zo dňa 19.2.2015 a skôr, ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom v tomto konaní. Súd prvej inštancie nevyslovil záver o tom a nekonštatoval, že k spáchaniu trestného činu došlo a skutkový podklad rozhodcovského rozsudku bol dosiahnutý trestným činom. Súd len vyslovil možnosť, že k trestnému činu

a dosiahnutiu skutkového podkladu rozhodcovského rozsudku trestným činom mohlo dôjsť, navyše súd trestné konanie v predmetnej veci ani nepovažoval za dôvod, pre ktorý by bolo potrebné žalobe vyhovieť, pričom zo strany súdu nedošlo k popretiu zásady prezumpcie neviny. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie týkajúcim sa námietky litispendencie a včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a na jasné, zrozumiteľné a právne správne odôvodnenie v ďalšom odkazuje.

30. Žalovaný napádal použiteľnosť znaleckého posudku, ako dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku a poukázal na to, že znalecký posudok číslo ČES: PP-KEU-BA EXP- 2014/7028 zo dňa 15.5.2014 je vecne nesprávny, po obsahovej stránke nezodpovedá ustálenej judikatúre vzhľadom na to, že sa nevysporiada s predchádzajúcim znaleckým posudkom č. PPZ-16154/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 12.1.2011 a jeho závermi. Žalovaný konštatoval, že znalecký posudok nemá kvalitatívne parametre zákonného dôkazu, a preto nie je prípustný a použiteľný ako dôkaz listinou. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentom žalobcu, že znalecký posudok, ktorý ma odôvodňovať zrušenie rozhodcovského rozsudku, sa nemusí vysporiadať so žiadnym predchádzajúcim znaleckým posudkom a jeho závermi, nakoľko žalovaný predložil tri znalecké posudky ním zaobstarané v civilnom (rozhodcovskom) konaní a uvedená povinnosť sa týka iba trestného konania, v ktorom bol predmetný znalecký posudok vyhotovený. Žalovaným predložené znalecké posudky vrátane posudku vypracovanom Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru č. PPZ-16154/KEU- BA-EXP-2010 zo dňa 12.1.2011 (o ktorom sa žalovaný domnieval, že je s jeho závermi bol žalobcom predložený znalecký posudok povinný sa vysporiadať) nielenže neboli predložené v trestnom konaní, ale v konaní pred rozhodcovským súdom mali právnu povahu dôkazu listinou, ich vyhotovenie nebolo nariadené rozhodcovským súdom, ale boli vyhotovené na objednávku žalovaného. Znalecký posudok predložený žalobcom v tomto konaní je teda možné bez akéhokoľvek obmedzenia použiť v občianskoprávnom (civilnom) konaní bez potreby vysporiadať sa so závermi iných existujúcich znaleckých posudkov. Znalecký posudok vyhotovený v trestnom konaní je možné použiť aj v civilnom sporovom konaní; v takomto prípade pôjde o dôkaz listinou podľa § 204 C.s.p. (v čase začatia konania podľa § 129 ods. 1, OSP). Z tohto dôvodu sú argumenty žalovaného týkajúce sa obsahových náležitostí znaleckého posudku, ako aj ďalších skutočností, bezpredmetné. Rovnako nie je možné tvrdiť, že by takýto znalecký posudok nebol zákonným dôkazom a nemohol byť prípustný a použiteľný v tejto veci ako dôkaz listinou - na listinu nie sú kladené žiadne požiadavky ohľadom jej obsahových náležitostí a konajúci súd sám vyhodnotí relevanciu pre konanie a dôkaznú silu konkrétnej listiny.

31. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca v rámci konania pred rozhodcovským súdom v prvom úkone, ktorý mu patril t.j. vyjadrenie k žalobe navrhol rozhodcovskému súdu vykonať dokazovanie v tom smere, aby žalovaný založil do spisu originály predmetných faktúr a podaní za účelom preskúmania podanej pečiatky z dôvodu, že pečiatky podateľne žalobcu sa na kópiách dokladov od žalovaného líšia od skutočných prezenčných pečiatok používaných žalovaným. Rozhodcovský súd na pojednávaní dňa 23.6.2010 vyžiadal od žalovaného originály faktúr č. 30/09/2005 a 28/09/2005, ktoré boli aj senátu predložené, pričom predseda senátu skonštatoval, že nemá možnosť urobiť nič iné, len vidimáciou posúdiť tieto predložené faktúry a v žiadnom prípade nevie overiť ich pravosť. Po vidimácii predmetných faktúr predsedom senátu tieto boli na pojednávaní vrátené žalovanému. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca od začiatku konania pred rozhodcovským súdom, ako aj v priebehu celého konania vznášal námietku o sfaľšovaní prezenčných pečiatok na uvedených faktúrach ako aj oznámeniach o postúpení pohľadávky. Žalobca namietal, že tieto doklady mu neboli nikdy doručené, na základe týchto faktúr bola pohľadávka uplatnená pred rozhodcovským súdom a žalovanému bolo aj v konaní vyhovené. Žalobca nemal k dispozícii originály fa č. 30/09/2005 a 28/09/2005 ako aj oznámenie o postúpení týchto pohľadávok na tretiu osobu v rámci konania pred rozhodcovským súdom nebola posúdená námietka žalobcu ohľadne sfaľšovania prezenčných pečiatok na týchto listinných dokladoch napriek tomu, že žalobca nepravosť týchto pečiatok namietal od počiatku. Rozhodcovský súd sa uspokojil s vidimáciou listín, na ktorých sa nachádzali sporné odtlačky pečiatok a nepovažoval za potrebné originály založiť do spisu alebo z nich vyhotoviť prvokópie a to aj napriek tomu, že žalobca to preukázateľne a nesporne navrhoval. Rozhodcovský súd vykonanie dôkazu navrhovaného žalobcom nepovažoval za potrebné, keďže jeho argumenty, ktoré mali byť znaleckým skúmaním preukázané t.j. sfaľšovanie odtlačkov prezenčných pečiatok žalobcu na faktúrach a výzvach, považoval za účelové. Žalobca si teda v predmetnom rozhodcovskom konaní splnil svoju procesnú povinnosť tvrdenia a povinnosť označiť dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, avšak nemal objektívne možnosť predložiť dôkaz (znalecký posudok) a vykonať znalecké dokazovanie, keďže nedisponoval originálmi ani kvalitnými prvokópiami listín

obsahujúcimi sporné odtlačky pečiatok, ktoré boli potrebné na znalecké skúmanie. Dôvodom uvádzaným žalobcom na obnovu konania preto bola skutočnosť listina, dôkaz, ktorý nemohol vykonať v pôvodnom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nemohol v konaní pred rozhodcovským súdom vykonať dokazovanie znaleckým posúdením pravosti prezenčných pečiatok na uvedených listinách, pretože týmito listinami nedisponoval a neboli ani súčasťou spisu rozhodcovského súdu, pretože originálne listiny boli žalovanému na pojednávaní vrátené. Tým, že rozhodcovský súd sa v dostatočnom rozsahu nezaoberal námietkou žalobcu ohľadne pravosti prezenčných pečiatok a nevykonal v tomto smere žiadne dokazovanie je zrejmé, že žalobcovi bolo v rozhodcovskom konaní odňaté právo konať pred súdom. Čo sa týka znaleckého posudku č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 jedná sa o dôkaz listinou, ktorá bola vyhotovená po právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Žalobca ako dôvod na obnovu konania neuvádza potrebu znaleckého dokazovania, ale dôkaz listinou - týmto znaleckým posudkom. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nemohol v pôvodnom konaní vykonať dokazovanie vyhotovením znaleckého posudku, a keď tento znalecký posudok bol vyhotovený v inom trestnom konaní, jedná sa o listinný dôkaz, ktorý je možné použiť v civilnom konaní, jedná sa o nový dôkaz a to dôkaz listinou.

32. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas, t.j. bola podaná v objektívnej a subjektívnej lehote podľa § 230 ods. 1 a 2 O.s.p. a nejedná sa ani o prekážku litispendencie tak, ako bolo uvedené vyššie a vzhľadom na to, že žalobca poukazuje na listinný dôkaz, ktorý jednoznačne nemohol použiť v pôvodnom konaní dospel odvolací súd k názoru, že boli splnené podmienky na pripustenie obnovy konania podľa § 288 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. a teda v súlade s § 40 ods. 1, písm. h/, zák. č. 244/2002 Z.z. boli dané zákonné dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Je len úlohou súdu prvej inštancie, aby posúdil dôkaz - znalecký posudok č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.5.2014 ako ďalší listinný dôkaz predkladaný žalobcom, vyhodnotil jeho výpovednú hodnotu a skutkové tvrdenia uvedené v tomto znaleckom posudku. Odvolací súd sa teda stotožňuje so skutkovým a právnym posúdením žaloby súdom prvej inštancie, považuje ho za vecne správne a v ďalšom odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

33. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným.

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s ust. § 255 ods. 1, C.s.p. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).